

గంధుకాప సుఖము లక్.బి. పుష్కల్య

6 సుబ్బాచారి పేరు దేశంలో ఎటు చూసినా మారుమోగి పోసాగింది.

రంజీ మ్యాచ్ లో, ఎన్నోసార్లు సెంచరీలు, డబుల్ సెంచరీలు కొట్టటంతో పాటు, రెండు మూడు ఏకెల్లు పడగొట్టటంతో క్రికెట్ కీర్తిధామసులందరూ పులకించి పోయారు.

ఫావోరేట్ లెస్ట్ బ్యాట్స్ మెన్ అంతా “ఇక సుబ్బాచారిని టీమ్ లోకి సెలెక్ట్ చేస్తారు. మనలో ఎవరో ఒకరి మీద గొడ్డలి పడక తప్పదు” అన్న విచారంతో మునిగి పోయారు.

యువతరాన్ని ఎవరూ పట్టలేకుండా ఉన్నారు. సుబ్బాచారి ఎక్కడ ఆడుతున్నా తండ్రి తండ్లుగా వచ్చిపడసాగారు. వాళ్లనం తగా అతడు ఆకర్షించటానికి గల ముఖ్య కారణం అతడు కొట్టే ప్రాక్టీ. ఒంట్లో ఉన్న బలాన్నంతా ఉపయోగించి కొడతాడేమో గానీ, బంతి స్టేడియం దాటి పోవటం అతగాడి విషయంలో అతి సాధారణం.

బ్యాట్ పట్టుకుని అతడు రంగంలోకి దిగాడంటే అభిమన్యుడు, బాలచంద్రుడు బలాదుర్ అనిపించే విధంగా వీరావేశంతో ఎదుటి టీమ్ బలర్లను, ఫీల్డర్లను ముప్ప తిప్పలు పెట్టేవాడు. అసలు సుబ్బాచారి బ్యాటింగ్ కొస్తున్నాడంటే ఎదుటి టీమ్ వాళ్లు కుండల కుర్చుండల నీళ్లు తెప్పించుకునేవారు. అయినా గొంతు ఎండి పోతూనే ఉండేది.

బలర్ తన బలింగ్ మార్క్కునించి పరిగెత్తుకొస్తుంటే ఇతడొక్కసారి వెనక్కి తిరిగి, వికెట్ కీపర్ తో, “ఈ బాల్ బవుండరి లైన్ కే బాహర్ — చార్ రన్ కే లియే” అనేసి, వచ్చిన బాల్ ని లాగి కొట్టేవాడు.

వికెట్ కీపర్ ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచి చూస్తుండగానే బంతి బౌండరి లైన్ దాటి పోయేది.

మరి కొన్ని సార్లు కెప్టెన్ ఫీల్డింగ్ లో మార్పులు చేస్తుంటే, “ఎందుకు బాస్ ఈ ఛేంజింగు? బంతి అసలు ఫీల్డ్ లో పడితే గదా!” అనేసి, బలమంతా ఉపయోగించి చేసిన హుక్ కు ఆ బంతి — కెప్టెన్ గుడ్డు వెళ్లబెట్టి చూస్తుండగా, స్టేడియం దాటి పోయేది.

“ఈ ఒక్కడు బట్టేతే చాలు — ఇక మిగిలిన

వాళ్లని పట్టల్ని పడేసినట్లు పడేయొచ్చు నని ఊహించే ప్రత్యర్థుల ఆశల్ని అడి యాశలు చేస్తూ, సెంచరీల మీద సెంచరీలు బాది, నాటాట్ గా మిగిలిపోయే వాడు.

ఈ విధమైన సుబ్బాచారి పెర్ఫార్మెన్స్ చూసి, క్రికెట్ కంట్రోల్ బోర్డ్ సెలక్షన్ కమిటీ సభ్యులంతా ఇక సుబ్బాచారిని టెస్ట్ టీమ్ లోకి తీసుకోక తప్పదన్న ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చేశారు.

అటు బ్యాటింగ్ లో అసమాన ప్రతిభ కనబరుస్తూ, ఇటు బలింగ్ లో కూడా కొద్దో గొప్పో రాణించటంతో ఇక సుబ్బాచారికి ఎదురు లేకుండా పోయింది.

ఆ ప్రకారంగా సుబ్బాచారి జీవితం అనుకోని ఓ పెద్ద మలుపు తిరిగింది.

* * *

సుబ్బలక్ష్మీనెవరూ పట్టలేకున్నారు. ఎక్కడ క్రికెట్ మ్యాచ్, జరిగినా — సుబ్బాచారి బ్యాటింగ్ కు వచ్చిందగ్గర్నుంచి ఆమె భరత నాట్యం, కూచిపూడి, కథాకళి వగైరా వగైరాలన్నీ గ్యాలరీలో చేసి చూసించేది. చుట్టు పక్కల వాళ్లంతా తిడుతున్నా ఆ తిట్లనే దీవెనలుగా భావిస్తూ, సుబ్బాచారి వీరత్వాన్ని గొంతెత్తి మరీ పొగడేది.

సుబ్బాచారి ఆటంటే సుబ్బలక్ష్మీకి అంత ప్రాణం. మొదట్లో పోనీలే ‘పసిపిల్ల’ అని తీసి పోరేసినా, రాను రాను సుబ్బలక్ష్మీ తీరు గమనించి ఆమె తల్లిదండ్రులు మందలిం చటం మొదలు పెట్టారు.

“కంటే! బ్రూట్స్! ఒక భారతీయుడి ప్రతిభనూ, అందునా ఒక తెలుగు వాడి ప్రతిభనూ ఒప్పుకోగల విశాల హృదయం వీళ్లకక్క డేదీసింది. పొద్దుప్రమానం మహిళా సమాజాల్లో ఉపన్యాసాలిస్తూ ఆమె, రకరకాల పాట్లు పడి సంపాదించిన నోట్లని లెఖపెట్టు కుంటూ ఆయనా జీవితాల్ని వేస్తే చేసుకోవటం తప్ప కదా హృదయం ఉంటే గదా” అని ఈసడించు కునేది ఆమె వాళ్లని.

ఈ క్రికెట్ పిచ్చి కూతుర్ని పిచ్చిదాన్ని చేస్తుందేమోనని ఆ తల్లిదండ్రుల భయం. కానీ ఆమెకు క్రికెట్ అంటేనే ప్రియం, అందునా సుబ్బాచారి బ్యాటింగంటే ప్రియాలి ప్రియం.

సుబ్బాచారి టీమ్ బ్యాటింగ్ లో పాల్గొంటేనే ఆమె స్టేడియంలో ఉండేది. లేకుంటే లాస్ గెల్సిన ఎదుటి టీమ్ వాళ్లని తన నోటి కొచ్చిన ఖరీదైన ఇంగ్లీష్ తిట్లు తిట్టుకుంటూ, అడ్డం వచ్చిన వాళ్లని తన్నుకుంటూ, స్టేడియంలోంచి వెళ్లిపోయేది. మళ్ళీ సుబ్బాచారి వాళ్ల బ్యాటింగ్ సమయానికే తోపలికొచ్చేది.

ఓ సారి రంజీ ట్రోఫీ మ్యాచ్ జరుగుతుండగా ఒక గమ్మత్తు జరిగింది.

సుబ్బాచారి బ్యాట్ ధారుడై వీర విహారం చేస్తున్నాడు. ఇక సుబ్బలక్ష్మీ పరిస్థితి చెప్పే దేముంది. దూరంగా నిలబడ్డ కూల్ డింక్స్

కు రాగిళ్ళి కేనేసింది. వాడు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. తన ప్రెండ్లందరికీ డింక్స్ ఇప్పించింది తానే. తానూ ఒకటి అందుకుని తాగబోతోంది.

అక్షణంలోనే ఎవరో పిలిస్తే అటుగా పోబోయాడు ఆ కుర్రాడు. అలా పోతూ పోతూ ఆటు చూస్తున్న సుబ్బలక్ష్మీకి అడ్డం వచ్చాడతను.

ఈలోగా అనుకోని రీతిలో ఫీల్డ్ లో ఆట గాళ్ళందరూ ఎల్.బి.డబ్ల్యు. అపీల్ చేశారు.

అంపైర్ ఏమాత్రం సందేహించకుండా చెయ్యెత్తాడు.

ఇదంతా క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

కుర్రాడు అడ్డుతొలగగానే అంపైర్ చెయ్యెత్తి కనిపించాడు సుబ్బలక్ష్మీకి. అంతే... ఆమెకు పిచ్చికోపం వచ్చేసింది. ఆ కోపంతో భద్రాకాలిలా ఊగిపోతూ, ఆ పోతున్న కుర్రాణ్ణి జుట్టుపట్టి వెనక్కి లాగి, ఈడ్చి చెంపమీద కొట్టింది.

అసలే సుబ్బాచారి తొంభైతొమ్మిది పరుగుల మీద ఎల్.బి.డబ్ల్యు. అయ్యాడని స్టేడియం అంతా గగ్గోలుగా ఉంది. దానికితోడు ఈ సంఘటన జరగటంతో అంతా ఏమైందేమైందంటూ అరుస్తూలేచారు.

జరిగిందేమిటో క్షణకాలం అర్థంకాలేదా

కుర్రాడికి తేరుకుని అర్థం చేసుకుని, తన వాళ్లందర్నీ కేకేసి, జరిగిన దానికి తన తిట్లు కూడా జోడిస్తూ వివరించి, ఇంకా కోపం తగ్గక పోవటంతో ఆమెని రకరాల భాషల్లో నానా తిట్లూ తిట్ట సాగాడు.

కుర్రాడి మనుషులందరూ అది విని మండి పడి, ఆమె మీది కొచ్చారు.

జనమంతా చుట్టూ పోగయ్యారు.

ఇంతలో ‘ఇక్కడైనా సరిగ్గాడ్యూటీ చేద్దా మనుకున్నారో ఏమే’ గానీ పోలీసులు పరిగెత్తుకొచ్చి జనాన్ని చెదరగొట్టి పారేశారు. సేల్స్ బాయిస్ ని వెట్టి పారేశారు. ఎలాగైతేనే సుబ్బలక్ష్మీని ఆ ‘దుండగుల’ బారినుంచి రక్షించి పారేశారు.

ఆ పైన ఇన్ స్పెక్టర్ ముందుకొచ్చి ఓ హోరోజోజా పారేసి, దానికి తోడు ఒక బోసినవ్వు పారేసి, “వాట్ హేపెన్డ్ మేడం!” అంటూ తనకు ఇంగ్లీషు వచ్చునని తెలియజేసి, “కూర్చోండి, ఏంపర్సరేడు” అనటానికి ఇంగ్లీషులో ఏమనాలో తెలిక, తెలుగులోనే అనేసి, ఆమె భయాన్ని పోగొట్టి పారేశాననుకుని ఓ సారి కాలర్ ఎగరేశాడు.

అప్పటికే సుబ్బలక్ష్మీకి తల తీసేసి నంత అనమానం అయింది. ఆ ఆవేశంలో, పిచ్చికోపం లో, వాణ్ణి కొట్టిందేగానీ అసలెందుకు కొట్టాల్సిచ్చిందో అర్థంకాలేదు.

సేల్స్ బాయిస్ అంతా గుంపుగా చేరి, “పోలీసుల దొర్లవ్వం నశించాలి” అంటూ కేసు పెట్టసాగారు.

ఫీల్డ్ లోని ఆటగాళ్లతోనూ అందరి దృష్టి ఇటు వేపు మరలింది. గొడవ తగ్గలేదు ఎంతకీ.

ఇదంతా చూసిన క్రికెట్ అధికారులు — కొందరు ఆటగాళ్లతో కలిసి ఈ గొడవ ఆపు చేద్దామని వచ్చారు. వాళ్లలో సుబ్బాచారి కూడా ఉన్నాడు.

సుబ్బాచారి లాంటి జీనియస్ ప్లేయర్ చెప్తే అంతా సద్దుమణిగి పోవచ్చు నే అతన్ని తీసుకొచ్చారు.

సుబ్బాచారి వచ్చి రావటంతోనే చెలికత్తెల మధ్య రాకుమారిలా ఉన్న సుబ్బలక్ష్మీని చూశాడు.

శత్రు ప్రెన్యాన్ని చిత్తుచిత్తు చేసి, అలసి రాజధానికి తిరిగి వచ్చిన రాకుమారుడిలా ఉన్న సుబ్బాచారిని ఆమె కూడాచూసింది.

ఇద్దరి చూపులూ కల్లుకున్నై.

క్షణాలూ, నిమిషాలూ గడిచాయి.

సుబ్బాచారి ఏదో వెస్తాడని అంతా ఎదురు చూడసాగారు. అయితే అతను అందరికీ చెప్పటం మానేసి, ఆమె ఒక్కదానికే ఏదో చెప్తున్నాడు — శబ్దరహితమైన భాషలో. ఆ భాషకు అంగాలు కళ్లు మాత్రమే.

ఇంతలో ఎవడో రాలుగాయి స్టేడియం అదిరిపోయేట్టుగా కేకేశాడు, “సుబ్బాచారి ఈజిట్” అని.

ఆ అరుపుకి సుబ్బాచారి సుబ్బలక్ష్మీ ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి, ఊహలోకాల్లోంచి స్టేడియంలో కొచ్చివడ్డారు.

ఆ తర్వాత అతడు సర్దుకుని, అందరికీ సర్దిచెప్పి కూర్చోబెట్టేశాడు. గొడవంతా సద్దుమణిగి పోయింది.

సుబ్బాచారికి ఇక ఆ రాత్రి ఎంతసేపటికీ నిద్రపట్టలేదు. కళ్లు మూసినా తెరిచినా

ఆ అరుపుకి సుబ్బాచారి, సుబ్బలక్ష్మీ ఒక్కసారిగా పులిక్కిపడి ఊహలోకాల్లోంచి స్టేడియంలోకి వచ్చివడ్డారు. ఆ తర్వాత అతడు సర్దుకుని, అందరికీ సర్దిచెప్పి కూర్చోబెట్టేశాడు. గొడవంతా సద్దుమణిగి పోయింది. సుబ్బాచారికి ఇక ఆ రాత్రి ఎంతసేపటికీ నిద్ర పట్టలేదు. కళ్ళు మూసినా తెరిచినా